

Udskriftsdato: 15. december 2025

CIR1H nr 9598 af 01/05/2018 (Historisk)

Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet: Samfundstjeneste

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: CMS VB 7082

Senere ændringer til forskriften

CIR1H nr 9006 af 01/01/2020

Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet: Samfundstjeneste

Revideret 1. maj 2018

1. Overblik og tjekliste

Samfundstjeneste kan anvendes over for et bredt felt af kriminalitetsformer, og kriminalitetens art skal ikke tillægges afgørende betydning for valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel.

Valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel skal afgøres efter en samlet vurdering af:

- grovheden af den foreliggende kriminalitet (som udtrykt ved længden af fængselsstraffen)
- omfanget og alvoren af eventuel tidligere kriminalitet
- oplysningerne om gerningsmanden

Det er en forudsætning for anvendelse af samfundstjeneste, at gerningsmanden er fundet egnet til at udføre samfundstjeneste. Denne vurdering foretages som udgangspunkt af kriminalforsorgen i forbindelse med en personundersøgelse, jf. Rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Personundersøgelser ved Kriminalforsorgen.

Anklagemyndigheden skal i alle relevante sager – navnlig i sager om førstegangsovertrædelser med straffe op til 1½ års fængsel – overveje, om der er grundlag for at nedlægge påstand om samfundstjeneste, jf. nærmere herom i pkt. 5.1.

Hvis der i en konkret sag er tvivl om, hvorvidt sagen bør afgøres med ubetinget fængsel eller en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, bør anklageren nedlægge påstand om en ubetinget fængselsstraf. Anklageren bør samtidig kort redegøre for lovændringen fra 2015 og de generelle bemærkninger, der er gengivet i forarbejderne, om brugen af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængsel, jf. pkt. 5.1.

Samfundstjeneste bør kun undtagelsesvis anvendes, hvis straffen overstiger 1½ års fængsel. I disse tilfælde bør samfundstjeneste således kun anvendes, hvis særlige grunde taler for det. Hvis straffen overstiger 2 års fængsel, kan samfundstjeneste kun anvendes i helt ekstraordinære tilfælde.

I en række tilfælde skal anklagemyndigheden som det helt klare udgangspunkt nedlægge påstand om ubetinget fængselsstraf, jf. pkt. 5.2.

I pkt. 5.3 gennemgås en række lovovertrædelser nærmere.

2. *Politiets efterforskning og sagsbehandling*

3. Forberedelse

Der skal som udgangspunkt indhentes en personundersøgelse, jf. retsplejelovens § 808, i sager, hvor der kan blive tale om samfundstjeneste. Der henvises til Rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Personundersøgelser ved Kriminalforsorgen.

4. Jura

Samfundstjeneste er et alternativ til ubetinget fængsel. Reglerne om samfundstjeneste fremgår af straffelovens kap. 8.

Efter straffelovens § 62, stk. 1, kan retten – såfremt betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste ikke findes tilstrækkelig – afsige betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvis den tiltalte findes egnet dertil. Efter § 62, stk. 3, er dommen betinget af, at den dømte ikke begår strafbart forhold i en prøvetid, og at den pågældende overholder vilkår fastsat i medfør af § 63.

Samfundstjeneste kan kun idømmes, hvis den pågældende er fundet egnet til at gennemføre samfundstjeneste. Egnethedsvurderingen foretages som det klare udgangspunkt af kriminalforsorgen som led i en personundersøgelse, jf. afsnit 3 ovenfor. Det er dog ikke absolut udelukket, at retten ud fra de foreliggende oplysninger, herunder den pågældendes forklaring for retten om sine personlige forhold, finder en person egnet til samfundstjeneste, selvom kriminalforsorgen ikke har foretaget en egnethedsvurdering. Der henvises til pkt. 4.2.2. i de almindelige bemærkninger til L 50 af 5. november 2014 om ændring af om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Samfundstjeneste mv.).

Det er en forudsætning for anvendelse af samfundstjeneste, at den pågældende har haft lejlighed til at udtale sig om sin villighed til at gennemføre en eventuel samfundstjeneste. Samfundstjeneste kan ikke idømmes, hvis den pågældende udtrykkeligt har afvist at ville gennemføre en eventuel samfundstjeneste.

Reglerne om samfundstjeneste er senest blevet ændret ved lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Samfundstjeneste mv.). Lovændringen er trådt i kraft den 1. maj 2015. Formålet med lovændringen er en øget anvendelse af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængsel. Lovændringen bygger på Straffelovrådets betænkning nr. 1545/2014 om samfundstjeneste mv.

5. Straf og andre retsfølger

5.1. Hvornår skal samfundstjeneste anvendes

Formålet med lovændringen fra 2015, der er trådt i kraft den 1. maj 2015, er at revidere reglerne om samfundstjeneste med henblik på en øget anvendelse af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængsel. Det fremgår af forarbejderne, at en udvidet brug af samfundstjeneste navnlig bør komme på tale ved førstegangsovertrædelser.

Spørgsmålet om, hvornår man skal anvende samfundstjeneste, herunder en udvidet brug af samfundstjeneste, er nærmere beskrevet i forarbejderne til lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Samfundstjeneste mv.).

Samfundstjeneste er et alternativ til ubetinget fængselsstraf, som er strengere end en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste. Lovændringen fra 2015 ændrer ikke ved afgrænsningen mellem en ren betinget dom og en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. De sager, der hidtil er afgjort med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal også fremover afgøres på den måde.

Det er udgangspunktet, at samfundstjeneste kan anvendes over for et bredt felt af kriminalitetsformer, og kriminalitetens art skal ikke tillægges afgørende betydning for valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel i konkrete sager. Valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel skal først og fremmest afgøres efter en samlet vurdering af dels grovheden af den foreliggende kriminalitet (som udtrykt ved længden af fængselsstraffen), dels omfanget og alvoren af eventuel tidligere kriminalitet. Herudover skal der lægges vægt på oplysningerne om gerningsmanden. Det er i øvrigt en forudsætning, at han eller hun skønnes egnet til at udføre samfundstjeneste.

Der henvises dog til pkt. 5.2. om visse kriminalitetsformer, hvor udgangspunktet (fortsat) er en ubetinget fængselsstraf.

Det fremgår af forarbejderne til lovændringen fra 2015, at der ikke længere skal opereres med et ”kerneområde” for anvendelsen af samfundstjeneste, og at en udvidet brug af samfundstjeneste navnlig bør komme på tale ved førstegangsovertrædelser, der ikke har karakter af organiseret eller banderelateret kriminalitet (se herom pkt. 5.2.). Om gentagelsestilfælde henvises til pkt. 5.4.

Samfundstjeneste bør – også efter lovændringen i 2015 – kun undtagelsesvis anvendes som alternativ til en ubetinget fængselsstraf, hvis straffen overstiger 1½ års fængsel. I disse tilfælde bør samfundstjeneste således kun anvendes, hvis særlige grunde taler for det. Hvis straffen overstiger 2 års fængsel, kan samfundstjeneste kun anvendes i helt ekstraordinære tilfælde. Der henvises til pkt. 4.2.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslag L 50 af 5. november 2014 om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Samfundstjeneste mv.), samt til pkt. 3.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslag L 56 af 14. december 2011 om ændring af straffeloven (Udvidet anvendelse af betingede domme med vilkår om samfundstjeneste m.v.).

Der er generelt et større rum for at anvende betinget fængsel, herunder med vilkår om samfundstjeneste, over for personer under 18 år. Det gælder også i forhold til at anvende betinget fængsel flere gange efter hinanden. Det samme gælder, hvis der i øvrigt foreligger formildende omstændigheder, f.eks. i tilfælde af for lang sagsbehandlingstid (straffelovens § 82, nr. 13) eller hvis den strafbare handling er begået for lang tid siden (straffelovens § 82, nr. 14). Der henvises til pkt. 2.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslag L 50 af 5. november 2014 ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Samfundstjeneste mv.).

Anklagemyndigheden skal i alle relevante sager overveje, om der – også i lyset af lovændringen fra 2015 – er grundlag for at nedlægge påstand om en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, herunder navnlig i sager om førstegangsovertrædelser med straffe op til 1½ års fængsel.

Hvis der i en konkret sag er tvivl om, hvorvidt sagen bør afgøres med ubetinget fængsel eller en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, bør anklageren nedlægge påstand om en ubetinget fængselsstraf. Anklageren bør samtidig kort redegøre for lovændringen fra 2015 og de generelle bemærkninger, der er givet ovenfor, om brugen af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængsel.

5.2. Lovovertrædelser, hvor udgangspunktet er ubetinget fængsel

Der er i forarbejderne til lovændringen fra 2015 anført en række lovovertrædelser, hvor udgangspunktet fortsat er en ubetinget fængselsstraf, og som således ikke er omfattet af den udvidede anvendelse af

samfundstjeneste. Der henvises til pkt. 4.2.5.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslag L 50 af 5. november 2014 om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Samfundstjeneste mv.).

Der drejer sig om:

- banderelateret kriminalitet
- organiseret kriminalitet (dvs. kriminalitet, hvor flere gerningsmænd mere systematisk og planlagt i fællesskab begår kriminalitet)
- røveri (se også pkt. 5.3.3.)
- voldtægt
- grov vold (se også pkt. 5.3.2.)
- grove våbenlovsovertrædelser
- grove narkotikaforbrydelser
- vidnetrusler efter straffelovens § 123
- straffelovens § 119, stk. 1 (spørgsmål nr. 17 til lovforslag nr. L 50 af 5. november 2014)
- falsk forklaring efter straffelovens § 158 (jf. Straffelovrådets betænkning nr. 1545/2014 om samfundstjeneste mv., s. 187)
- straffelovens § 247, stk. 2 (jf. spørgsmål nr. 17 til lovforslag nr. L 50 af 5. november 2014)
- sager om kursmanipulation og insiderhandel (værdipapirhandelslovens § 39) (jf. Straffelovrådets betænkning nr. 1545/2014 om samfundstjeneste mv., s. 183)

I disse tilfælde skal anklagemyndigheden som det helt klare udgangspunkt fortsat nedlægge påstand om ubetinget fængselsstraf.

Sager om banderelateret kriminalitet er ikke nærmere beskrevet i forarbejderne til lovændringen. Det er Rigsadvokatens opfattelse, at det både omfatter sager omfattet af strafskærpsesreglen i straffelovens § 81 a og andre sager, som på den ene eller anden måde må anses for banderelateret. Det må afhænge af de konkrete oplysninger om f.eks. gerningsmanden og andre implicerede personer, omstændighederne omkring lovovertrædelserne og baggrunden for kriminaliteten, om der er tale om banderelateret kriminalitet.

Sager om grove våbenlovsovertrædelser er heller ikke nærmere beskrevet i forarbejderne. Efter Rigsadvokatens opfattelse må grove våbenlovsovertrædelser som udgangspunkt omfatte i hvert fald forhold, som er omfattet af straffelovens § 192 a, samt overtrædelser af våbenloven under skærpende omstændigheder, jf. våbenlovens § 10, stk. 1. For så vidt angår ulovlig besiddelse af kniv på offentligt tilgængeligt sted efter knivlovens § 1 (lov nr. 376 af 27. april 2016 om knive og blankvåben mv.) fremgår det af forarbejderne, at frihedsstraf vil kunne gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Se Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om Våben – Sanktionspåstande i våbensager, pkt. 5.5.3.

Det er Rigsadvokatens opfattelse, at grove narkotikaforbrydelser som udgangspunkt må omfatte i hvert fald forhold omfattet af straffelovens § 191. Der henvises til Straffelovrådets betænkning nr. 1545/2014 om samfundstjeneste mv., s. 189f. Visse overtrædelser af lov om euforiserende stoffer er også omfattet, jf. pkt. 5.3.4.

Når det gælder personfarlig kriminalitet, skal der generelt udvises tilbageholdenhed med at anvende samfundstjeneste i tilfælde, hvor forurettede er påført betydelige fysiske og psykiske skader. Det samme gælder som udgangspunkt, hvis kriminaliteten er udøvet over for et særligt værgeløst offer eller over for

en tilfældig forbipasserende. I disse tilfælde skal anklagemyndighedens påstand som udgangspunkt være ubetinget fængsel. Om vold, herunder simpel vold efter straffelovens § 244, se pkt. 5.3.2.

5.3. Særligt om visse lovovertrædelser

Dette afsnit indeholder yderligere bemærkninger om visse udvalgte lovovertrædelser, der er nævnt i forarbejderne til lovændringen. Det fremgår under hvert enkelt afsnit, om det anførte stammer fra forarbejderne eller er udtryk for Rigsadvokatens overvejelser.

Se i øvrigt de enkelte afsnit i Rigsadvokatmeddelelsen for så vidt angår spørgsmålet om anvendelse af samfundstjeneste ved andre lovovertrædelser end dem, som er behandlet i dette punkt.

5.3.1. Færdselssager

Om anvendelse af samfundstjeneste i færdselssager henvises til Rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Færdsel – Spirituskørsel (fl § 53), pkt. 5.9, Rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Færdsel – Kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer mm (fl § 54), pkt. 5.6 og Rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Færdsel – Kørsel i frakendelsestiden (fl § 117 a-c) pkt. 5.2.

Lovændringen fra 2015 indebærer ingen ændringer i forhold til anvendelse af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængsel i færdselssager. Timeantallet for samfundstjeneste skal dog beregnes efter den nye vejledende omregningstabel i pkt. 5.5., jf. AM2015. 12.01V og AM2016. 01.19Ø. Prøvetiden i betingede domme om spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden skal fremover som udgangspunkt fastsættes til 1 år ligesom i betingede domme om anden kriminalitet.

5.3.2. Voldssager

Samfundstjeneste kan anvendes i sager om simpel vold efter straffelovens § 244 ligesom i andre sager. Det betyder, at samfundstjeneste efter en samlet konkret vurdering kan anvendes som alternativ til ubetinget fængsel, og at de almindelige krav med hensyn til egnethed og omfanget og alvoren af eventuel tidligere kriminalitet skal være opfyldt. Det kræves derimod ikke herudover, at særlige grunde taler for at anvende samfundstjeneste (det tidligere ”varsomhedsområde”).

Det fremgår af forarbejderne til lovændringen fra 2015, at dette i vidt omfang ligger i forlængelse af den praksis, der allerede har udviklet sig, hvorefter samfundstjeneste hyppigt anvendes i sager om simpel vold. I forlængelse heraf fremgår det af forarbejderne, at samfundstjeneste f.eks. også vil kunne anvendes i sager om simpel vold i tilfælde, hvor der ikke har været forudgående uoverensstemmelser mellem gerningsmanden og forurettede, og hvor gerningsmanden ikke er ung.

Der skal dog udvises tilbageholdenhed med at anvende samfundstjeneste i følgende tilfælde:

- hvis forurettede er påført betydelige fysiske eller psykiske skader,
- hvis der er tale om mere organiseret kriminalitet, eller
- hvis volden er udøvet over for et særligt værgeløst offer eller en tilfældig forbipasserende

I sager om grov vold efter straffelovens § 245 anvendes der som udgangspunkt ikke samfundstjeneste, og anklagemyndigheden skal derfor i sager om grov vold som udgangspunkt nedlægge påstand om en ubetinget frihedsstraf.

Der er dog i retspraksis eksempler på, at samfundstjeneste også er anvendt i sager om grov vold (straffelovens § 245, stk. 1), hvis særlige grunde taler for det, jf. f.eks. U 2011.1322H.

Højesteret har herudover ved dom af 25. april 2017 (U2017. 2170H) taget stilling til spørgsmålet om anvendelse af samfundstjeneste i en sag om grov vold efter straffelovens § 245. Højesteret fandt ikke grundlag for at gøre straffen for grov vold betinget med vilkår om samfundstjeneste, og Højesteret nåede dermed til et andet resultat end både byretten og landsretten, der havde idømt samfundstjeneste.

Sagen omhandlede en 19-årig T, der havde hoppet eller sparket flere gange til en jævnaldrende mands hoved, mens denne havde svært ved at forsvare sig, fordi han lå på jorden mellem to biler på en parkeringsplads ud for et diskotek, hvor de begge havde været gæster. T forøgede kraften på hoppe- ne/sparkene ved at holde med armene på bilerne. Der havde ikke forinden været uoverensstemmelser mellem parterne. Forurettede fik ikke alvorlige skader som følge af volden. Tiltalte var ikke tidligere straffet af betydning for sagen. Højesteret udmålte under hensyn til sagens omstændigheder og voldens farlige karakter straffen til 3 måneders fængsel.

Højesteret fastslog videre, at udgangspunktet ved grov vold er ubetinget fængsel, og at en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste alene vil kunne anvendes, hvis særlige grunde taler for det. Højesteret fandt, at der under hensyn til voldens karakter og til omstændighederne i øvrigt, herunder oplysningerne om Ts personlige forhold, ikke var grundlag for undtagelsesvist at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste, selv om volden alene påførte den forurettede begrænsede skader.

Højesteret har endvidere ved tre domme afsagt den 24. oktober 2017 (AM2017. 10.24H, AM2017. 10.24H2 og AM2017. 10.24H3) taget stilling til anvendelsesområdet for samfundstjeneste i sager om grov vold efter straffelovens § 245. I to ud af tre sager fastslog Højesteret, at straffen undtagelsesvis kunne gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste. Tiltalte blev i den tredje sag idømt ubetinget fængsel.

Den første sag (AM2017. 10.24H) omhandlede en 18-årig mand (T), der i et skolelokale havde slået en anden elev to gange i hovedet og en gang på armen med en metalklods på 900 gram. T begik volden efter, at forurettede, der også tidligere havde udsat T for drillerier, havde forstyrret ham i arbejdet med at løse en opgave. T havde flere gange forinden opfordret forurettede til at ophøre med drillerierne. Skaderne på forurettede var begrænsede. Landsretten havde fastsat straffen til 60 dages betinget fængsel med vilkår om samfundstjeneste.

Den anden sag (AM2017. 10.24H2) omhandlede en 19-årig mand (T), der på en natklub slog en anden mand i hovedet med en flaske, der ikke gik i stykker ved slaget. Da forurettede i forlængelse heraf skubbede til tiltalte, tildelte tiltalte forurettede et knytnæveslag på kæben. Højesteret lagde til grund, at der var tale om et sammenhængende tumultagtigt forløb, hvor der spontant var opstået en konfrontation mellem parterne. Volden medførte kun rødmen og ømhed. Landsretten havde fastsat straffen til 3 måneders ubetinget fængsel.

Højesteret udmålte i begge sager straffen til 60 dages fængsel under hensyn til sagens omstændigheder og voldens karakter. Højesteret udtalte i den forbindelse, at udgangspunktet ved grov vold er ubetinget fængsel, og at det beror på en konkret vurdering, om der foreligger sådanne særlige grunde, at straffen undtagelsesvis skal gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste. Højesteret udtalte endvidere, at der

navnlig vil være grund til at overveje anvendelse af betinget dom med vilkår om samfundstjeneste i tilfælde, hvor der fastsættes en kortere frihedsstraf, hvor den tiltalte er ung og ustraffet samt har gode personlige forhold, hvor volden er udøvet som en spontan reaktion på en forudgående uoverensstemmelse med forurettede, og hvor volden kun har medført begrænset skade. Højesteret fastslog på denne baggrund, at der var tilstrækkeligt grundlag for undtagelsesvis at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste i begge sager.

Den tredje sag (AM2017. 10.24H3) omhandlede en 51-årig mand (T), der på en parkeringsplads slog en anden mand i hvert fald to gange i hovedet med en rundstok af træ med en sådan kraft, at den knækkede. T havde forinden kørt efter forurettede over en længere strækning for at påtale dennes kørsel. Højesteret udmålte straffen til fængsel i 60 dage. Efter en samlet vurdering af voldens karakter og omstændighederne i øvrigt vurderede Højesteret, at der ikke var grundlag for at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste, selvom skaderne på forurettede var forholdsvis begrænsede. Landsretten var nået til samme resultat.

Som nævnt ovenfor skal anklagemyndigheden i sager om grov vold som udgangspunkt nedlægge påstand om en ubetinget frihedsstraf. Det beror på en konkret vurdering, om der foreligger sådanne særlige grunde, at anklagemyndigheden undtagelsesvist kan nedlægge påstand om en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Dette vil på baggrund af Højesterets bemærkninger navnlig kunne være tilfældet i sager, hvor

- der fastsættes en kortere frihedsstraf,
- den tiltalte er ung og ustraffet samt har gode personlige forhold,
- volden er udøvet som en spontan reaktion på en forudgående uoverensstemmelse med forurettede (som det fremgår af omstændighederne i AM2017. 10.24H2 om vold på en natklub, kan den forudgående uoverensstemmelse være relativt kortvarig), og
- volden kun har medført begrænset skade.

På baggrund af Højesterets domme må det efter Rigsadvokatens opfattelse antages, at *en kortere frihedsstraf* som udgangspunkt er op til omkring 60 dages fængsel.

Det bemærkes, at der med lov nr. 358 af 29. april 2018 er lagt op til en generel skærpelse af straffen i sager om grov vold, jf. straffelovens § 245, med en tredjedel i forhold til den straf, der efter hidtidig praksis ville blive fastsat af domstolene. Se nærmere herom i afsnittet om Vold (§§ 244 - 246).

Strafskærpelsen ændrer ikke ved de retningslinjer for anvendelse af samfundstjeneste i sager om grov vold, som er beskrevet i dette afsnit.

Hvis der i øvrigt opstår spørgsmål om undtagelsesvist at anvende samfundstjeneste, vil det normalt være på baggrund af forsvarerens påstand mv. Anklageren kan efter Rigsadvokatens opfattelse i den forbindelse blandt andet henvise til, at Højesterets domme understreger, at straffen for grov vold som udgangspunktet er en ubetinget frihedsstraf, og at der kun, hvis der foreligger *særlige grunde*, undtagelsevist kan anvendes samfundstjeneste. Hvis det er relevant i den konkrete sag, kan anklageren også henvise til, at Højesteret i de to sager omtalt ovenfor, hvor der blev idømt ubetinget fængsel, udtrykkeligt fremhæver, at der – under hensyn til voldens karakter og omstændighederne i øvrigt – ikke var grundlag for at anvende samfundstjeneste, selv om den forurettede alene havde fået begrænsede skader som følge af volden.

Samfundstjeneste kan ikke anvendes i sager om særlig grov vold, jf. straffelovens § 246.

Vold begået over for personer, der efter karakteren af deres arbejde er særligt udsat for vold, jf. straffelovens § 247, stk. 2, straffes som udgangspunkt med ubetinget fængsel, jf. ovenfor under pkt. 5.2. samt U 2016.95Ø og Tfk 2015.1079V.

Der henvises i øvrigt til Straffelovrådets betænkning nr. 1545/2014 om samfundstjeneste mv., s. 175f.

5.3.3. Berigelseskriminalitet, herunder røveri og afpresning

Anden berigelseskriminalitet end røveri og afpresning

Samfundstjeneste kan i vidt omfang anvendes i sager om berigelseskriminalitet, hvis betingelserne (herunder gerningsmandens egnethed) i øvrigt er opfyldt. Der er således tale om en samlet vurdering af gerningen og gerningsmanden, herunder eventuelle forstraffe. Det gælder både før og efter lovændringen i 2015.

Om gentagelsestilfælde henvises til pkt. 5.4. Særligt med hensyn til berigelseskriminalitet bemærkes, at visse kriminelle gentagne gange begår f.eks. tyveri og derfor på et tidspunkt vil være så kriminelt belastede, at samfundstjeneste ikke længere vil kunne komme på tale.

Generelt bør kriminalitetens art ikke tillægges afgørende betydning for valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel i konkrete sager. Det gælder også i sager om berigelseskriminalitet, hvor kriminalitetens art – f.eks. hæleri, bedrageri, ulovlig omgang med hittegods, underslæb, mandatsvig, skyldnersvig eller dokumentfalsk (med henblik på berigelse) – ikke bør tillægges selvstændig betydning for valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel.

Det bør heller ikke tillægges selvstændig betydning, om kriminaliteten er begået over for det offentlige, en privat virksomhed eller institution mv. eller en privatperson.

Hvis der foreligger skærpende omstændigheder i en konkret sag – f.eks. at der er tale om et arbejdspladstyveri – vil det alt andet lige føre til en længere fængselsstraf, og fængselsstraffens længde har selvstændig betydning for, om straffen bør gøres ubetinget eller betinget, herunder med vilkår om samfundstjeneste. Når gerningsmanden idømmes en fængselsstraf af en given længde f.eks. for tyveri, bør tyveriets art imidlertid ikke tillægges særlig betydning for valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel.

Der skal (fortsat) udvises tilbageholdenhed med at anvende samfundstjeneste i:

- sager om mere organiseret kriminalitet, herunder f.eks. organiseret tyveri, hvor udlændinge rejser til Danmark for at begå tyveri, og kædesvig, som involverer et større antal personer
- sager, hvor kriminaliteten er udøvet over for et særligt værgeløst offer, f.eks. ældre der udsættes for tricktyveri

Der skal ikke længere udvises særlig tilbageholdenhed med at anvende samfundstjeneste i:

- sager om skattesvig
- sager om forsikringsbedrageri vedrørende biler af betydelig værdi

I disse tilfælde afhænger valget mellem ubetinget fængsel og samfundstjeneste ligesom i andre sager således af en samlet vurdering af den konkrete sag.

Der henvises i øvrigt til Straffelovrådets betænkning nr. 1545/2014 om samfundstjeneste mv., s. 181f.

Røveri og afpresning

I sager om røveri er udgangspunktet ubetinget fængsel, jf. også pkt. 5.2.

Det fremgår dog af forarbejderne til lovændringen fra 2015, at samfundstjeneste efter omstændighederne vil kunne anvendes, hvis der f.eks. er tale om røveri, hvor en stjålet ting bringes i sikkerhed ved anvendelse af vold eller trussel om vold, jf. straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2.

Særligt for så vidt angår gaderøveri bemærkes, at der efter forarbejderne er mulighed for at anvende samfundstjeneste, hvis:

- der er tale om tilfældighedspræget kriminalitet,
- der ikke er anvendt våben eller udøvet grov vold, og
- gerningsmanden var under 18 år og ikke tidligere straffet for ligeartet kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til Straffelovrådets betænkning nr. 1545/2014 om samfundstjeneste mv., s. 183f.

For så vidt angår afpresning fremgår det af forarbejderne, at det vil være mere nærliggende at anvende samfundstjeneste i sådanne sager end i sager om røveri. Afpresning kan dog på grund af trusselselementet ikke sidestilles med de øvrige berigelsesforbrydelser, når det gælder valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel.

Det må afgøres efter en konkret vurdering af overtrædelsens karakter og grovhed sammenholdt med oplysningerne om gerningsmanden, om der i sager om afpresning kan nedlægges påstand om betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Hvis afpresning sker som led i mere organiseret eller banderelateret kriminalitet, er udgangspunktet ubetinget fængsel. Afpresning er således en "mellemgruppe", hvor anklagemyndigheden efter Rigsadvokatens opfattelse skal udvise en vis tilbageholdenhed med at nedlægge påstand om samfundstjeneste.

Der henvises i øvrigt til Straffelovrådets betænkning nr. 1545/2014 om samfundstjeneste mv., s. 184f.

5.3.4. Lov om euforiserende stoffer

Rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Narkotika indeholder retningslinjer for anklagemyndighedens strafpåstande i sager om overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Det fremgår heraf, at der i visse sager om besiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug og i sager om besiddelse af euforiserende stoffer med henblik på videreoverdragelse som udgangspunkt skal nedlægges påstand om frihedsstraf.

Det fremgår af forarbejderne til lovændringen fra 2015, at der i sager om overdragelse af euforiserende stoffer (herunder besiddelse med henblik på overdragelse) formentlig ofte vil være forhold, der taler imod anvendelse af samfundstjeneste, idet der navnlig vil kunne være tale om mere organiseret kriminalitet. I sager om besiddelse til eget forbrug af så store mængder, at der idømmes fængselsstraf, er anvendelse af betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste almindelig i førstegangstilfælde. Potentialet for en udvidet brug af samfundstjeneste er derfor også i sådanne sager begrænset.

Det er på den baggrund Rigsadvokatens vurdering, at lovændringen fra 2015 næppe har særlig betydning for anvendelsen af samfundstjeneste i sager om overtrædelse af lov om euforiserende stoffer. Anklagemyndigheden skal dog – ligesom i andre sager – være opmærksom på, om der efter en konkret vurdering kan være anledning til at anvende samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængsel.

I sager omfattet af straffelovens § 191 er udgangspunktet ubetinget fængsel, jf. pkt. 5.1.

5.3.5. Brugstyveri af motorkøretøj, jf. straffelovens § 293 a

I forarbejderne til straffelovens § 293 a (brugstyveri af motorkøretøj) er det forudsat, at der i normale førstegangstilfælde som udgangspunkt fastsættes en kortere ubetinget frihedsstraf på 14 dages fængsel, men at dommen – navnlig for personer under 18 år – kan gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste. Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 380 af 6. juni 2002. Der henvises nærmere til pkt. 3.3. i de almindelige bemærkninger til L 118 af 26. februar 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven (Skærpelse af straffen for voldtægt, vold, uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse, forsætlig fareforvoldelse, biltyveri, grov forstyrrelse af ro og orden, menneskesmugling og menneskehandel mv.).

I retspraksis er brugstyveri af motorkøretøjer, hvor gerningsmanden uberettiget sætter sig i besiddelse af et motorkøretøj (som lovændringen fra 2002 tog sigte på), som fast udgangspunkt hidtil blevet straffet med ubetinget fængsel, hvis gerningsmanden er over 18 år.

Det fremgår af forarbejderne til lovændringen fra 2015, at et fast udgangspunkt om anvendelse af ubetinget fængsel for, at en person over 18 år begår brugstyveri ved uberettiget at sætte sig i besiddelse af et motorkøretøj, ikke ganske harmonerer med den ligestilling af tyveri og brugstyveri, som forarbejderne fra 2002 lægger vægt på. I hvert fald hvis brugstyveriet hverken er sket med henblik på at anvende køretøjet til transport i forbindelse med anden kriminalitet eller med henblik på hasarderet kørsel, bør betinget fængsel derfor kunne anvendes, eventuelt med vilkår om samfundstjeneste. Der henvises til Straffelovrådets betænkning nr. 1545/2014 om samfundstjeneste mv., s. 185ff.

Rigsadvokaten finder på den baggrund, at anklagemyndigheden skal nedlægge påstand om betinget fængsel, eventuelt med vilkår om samfundstjeneste i de tilfælde, der er nævnt ovenfor, og betingelserne for anvendelse af samfundstjeneste i øvrigt er opfyldt. Det vil sige, hvis brugstyveriet hverken er sket med henblik på at anvende køretøjet til transport i forbindelse med anden kriminalitet eller med henblik på hasarderet kørsel. Det gælder først og fremmest, hvor der er tale om førstegangsovertrædelser.

5.4. Anvendelse af samfundstjeneste, når den pågældende tidligere er straffet

Tiltaltes eventuelle forstraffe indgår som et afgørende element ved afgørelsen af, om en person, der er fundet egnet til samfundstjeneste, skal idømmes samfundstjeneste eller ubetinget fængsel. Samfundstje-

neste kan navnlig komme på tale ved førstegangsovertrædelser, men det er ikke udelukket at anvende samfundstjeneste, selvom der ikke er tale om en førstegangsovertrædelse. Tilsvarende fremgår det af forarbejderne til lovændringen fra 2015, at en udvidet brug af samfundstjeneste navnlig bør komme på tale ved førstegangsovertrædelser, jf. pkt. 5.1.

Ved vurderingen af, om der kan anvendes samfundstjeneste i gentagelsestilfælde, kan der blandt andet lægges vægt på den pågældendes personlige forhold, hvor lang tid der er gået siden prøvetidens udløb, og hvor grov den nye kriminalitet er.

Det fremgår af forarbejderne til lovændringen fra 2015, at en person, der begår ny ligeartet kriminalitet efter, at den tidligere idømte samfundstjeneste er udført og prøvetiden udløbet, efter omstændighederne og efter en konkret vurdering, jf. ovenfor, vil kunne straffes med samfundstjeneste igen.

Det fremgår endvidere, at en person, der efter at være idømt samfundstjeneste, begår ny ligeartet kriminalitet og igen straffes med samfundstjeneste, næppe i tilfælde af yderligere ligeartet kriminalitet kan straffes med samfundstjeneste. Det gælder dog ikke, hvis der foreligger særligt formildende omstændigheder, eller der er gået så lang tid, at de tidligere straffe ikke længere bør tillægges betydning for straffastsættelsen for den nye kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.2.3. i de almindelige bemærkninger til L 50 af 5. november 2014 om ændring af om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Samfundstjeneste mv.).

5.5. Fastsættelse af timeantal og længstetid

Minimumsantallet for samfundstjeneste er 30 timer, og maksimumsantallet er 300 timer, jf. straffelovens § 63, stk. 1.

Forarbejderne til lovændringen fra 2015 indeholder en vejledende omregningstabel mellem længden af den betingede fængselsstraf og antallet af samfundstjenestetimer:

Fængselsstraf	Samfundstjeneste	Længstetid
7-14 dage	30 timer	4 måneder
20-30 dage	40 timer	4 måneder
40-50 dage	60 timer	6 måneder
60 dage-3 måneder	80 timer	6 måneder
4-5 måneder	100 timer	8 måneder
6-7 måneder	120 timer	8 måneder
8-11 måneder	150 timer	1 år
1 år-1 år og 5 måneder	200 timer	1 år
1½ år-1 år og 11 måneder	250 timer	1½ år
2 år	300 timer	1½ år

Der kan efter omstændighederne være grund til at fravige den vejledende omregningstabel. Det bør ifølge forarbejderne ikke ske ved at forlænge antallet af samfundstjenestetimer som følge af skærpende omstændigheder, idet de skærpende omstændigheder vil have betydning for straffens længde. Ifølge

forarbejderne kan der derimod f.eks. ske fravigelse i nedadgående retning ved fastsættelse af antallet af samfundstjenestetimer:

- hvis fængselsstraffen er en samlet straf for flere uligeartede forhold, og hvor en væsentlig del af straffen hidrører fra forhold, der bedømt isoleret, ville være straffet med betinget fængsel uden vilkår om samfundstjeneste eller
- hvis der – udover vilkåret om samfundstjeneste – er fastsat andre byrdefulde vilkår, f.eks. om behandling (afhængig af, hvad behandlingsvilkåret må antages at indebære i praksis)

Den vejledende omregningstabel kan i forhold til længstetiden f.eks. fraviges i opadgående retning:

- hvis domfældte står over for at skulle gennemgå et længerevarende behandlingsforløb,
- hvis domfældte er gravid og står over for at skulle føde, eller
- hvis domfældte skal afsone den ubetingede del af en kombinationsdom

Den vejledende omregningstabel kan efter omstændighederne f.eks. fraviges i nedadgående retning i forhold til længstetiden:

- hvis domfældte har været varetægtsfængslet før dommen, således at der skal ske afkortning i den idømte samfundstjeneste for varetægtsfængslingen, jf. pkt. 6.1.

Der skal i sager om samfundstjeneste nedlægges påstand om, at længstetiden skal regnes fra endelig dom, jf. pkt. 6.2.

5.6. Fastsættelse af prøvetid

Der skal fastsættes en prøvetid i en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Prøvetiden fastsættes som udgangspunkt til 1 år, hvis længstetiden for udførelsen af samfundstjenesten er fastsat til mindre end 1 år, og ellers til 2 år.

Længstetiden kan ikke være længere end prøvetiden. Hvis den betingede fængselsstraf er fastsat til højst 3 måneder, ophører prøvetiden, når længstetiden er udløbet, jf. straffelovens § 63, stk. 3, 2. pkt.

Efter straffelovens § 63, stk. 4, skal den dømte undergives tilsyn i prøvetiden. Tilsynet ophører dog, når længstetiden er udløbet, medmindre andet er fastsat i dommen.

Der skal i sager med påstand om betinget dom med vilkår om samfundstjeneste nedlægges påstand om, at prøvetid og tilsynsperiode regnes fra endelig dom, jf. pkt. 6.2.

5.7. Kombinationsdomme

Den ubetingede del af en kombinationsdom må højst udgøre 3 måneder eller en tredjedel af den samlede straf, jf. straffelovens § 64.

Hvis der er tale om en kombinationsdom, anvendes den vejledende omregningstabel, jf. pkt. 5.4. på den betingede del af fængselsstraffen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.4 i de almindelige bemærkninger til L 50 af 5. november 2014 om ændring af om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Samfundstjeneste mv.), der indeholder yderligere bemærkninger om anvendelse af kombinationsdomme.

5.8. Tillægsbøder

Der kan i forbindelse med en dom til samfundstjeneste idømmes tillægsbøde, jf. straffelovens § 64, jf. § 58, stk. 2.

Tillægsbøder anvendes systematisk i domme til samfundstjeneste for spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden, jf. Rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Færdsel – Spirituskørsel (fl § 53) og Rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Færdsel – Kørsel i frakendelsestiden (fl § 117 a-c).

I øvrigt anvendes tillægsbøder sjældent i domme til samfundstjeneste, og der er ikke med lovændringen fra 2015 lagt op til ændringer i anvendelsen af tillægsbøder.

5.9. Kriminalforsorgens domssamling

Kriminalforsorgen har i marts 2015 offentliggjort en domssamling over domme på samfundstjenesteområdet afsagt før lovændringen i 2015.

Domssamlingen vil løbende blive opdateret. Den kan findes på Kriminalforsorgens hjemmeside under fanen ”Samfundstjeneste”.

6. Efter dom

6.1. Afkortning i varetægtsfængsling

Varetægtsfængsling – der ikke afkortes i en eventuel ubetinget del af straffen – skal afkortes forholdsmæssigt i det antal samfundstjenestetimer, domfældte skal udføre, jf. straffelovens § 86, stk. 2 og 3.

Ligesom ved afkortning i ubetinget fængselsstraf er det kriminalforsorgen, der beregner afkortningen.

6.2. Anke af dom

Hvis en dom med vilkår om samfundstjeneste ankes af domfældte, skal anklagemyndigheden være opmærksom på dommens bestemmelse om, fra hvilket tidspunkt prøvetid, længstetid og tilsynsperiode skal regnes.

Prøvetid mv. skal regnes fra endelig dom. Hvis byretsdommen ikke er formuleret sådan (men f.eks. sådan at prøvetid mv. regnes fra byrettens dom, eller hvis begyndelsestidspunktet ikke er anført i byretsdommen), skal anklagemyndigheden som udgangspunkt kontraanke dommen med påstand om, at prøvetid mv. regnes fra endelig dom.

6.3. Ny kriminalitet begået i prøvetiden

Hvis den dømte begår ny kriminalitet i prøvetiden, kan retten, jf. straffelovens § 67, jf. § 61, stk. 2:

- idømme en ubetinget fællesstraf

- idømme en ubetinget straf alene for det ny forhold, eventuelt med ændring af vilkårene i den betingede dom
- idømme en betinget fællesstraf
- idømme en ny betinget straf alene for det ny forhold

Det er i alle tilfælde en forudsætning, at der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt, hvorved den pågældende sigtes for det nye forhold.

Hvis retten fastsætter en fællesstraf med vilkår om samfundstjeneste for den tidligere og den nye kriminalitet, er retten ikke bundet af maksimumsantallet på 300 timer.

Der skal ved fastsættelse af en ny ubetinget straf tages hensyn til omfanget af den samfundstjeneste, som den dømte har udført, jf. straffelovens § 67, stk. 3. Hvis den tidligere idømte betingede fængselsstraf er fastsat til mere end 3 måneder, modsvarende den idømte samfundstjeneste to tredjedele af den idømte betingede fængselsstraf, jf. straffelovens § 66, stk. 3, 2. pkt.

Der vil derfor efter udførelsen af hele samfundstjenesten fortsat være en reststraf på en tredjedel af fængselsstraffen, som vil kunne blive udløst, hvis domfældte begår ny kriminalitet i den resterende prøvetid.

Dette gælder dog alene domme til samfundstjeneste, som er afsagt efter den 1. maj 2015. Efter de hidtidige regler er der for domme afsagt før den 1. maj 2015 ikke nogen reststraf, som kan udløses, når hele samfundstjenesten er udført.

Ved domme på 3 måneders fængsel eller derunder modsvarende udførelsen af samfundstjenesten hele den idømte fængselsstraf, og prøvetiden udløber samtidig med, at længstetiden for udførelsen af samfundstjenesten udløber, jf. straffelovens § 63, stk. 3, 2. pkt. Det anførte om prøvetidens udløb gælder dog alene domme til samfundstjeneste, som er afsagt efter den 1. maj 2015.

Der henvises i øvrigt til pkt. 6.5. om beregning af reststraffen.

6.4. Manglende gennemførelse af samfundstjeneste/vilkårs-overtrædelse

Hvis den dømte overtræder vilkåret om samfundstjeneste eller andet vilkår, har retten i medfør af straffelovens § 66 følgende muligheder:

- bestemme, at den betingede fængselsstraf skal fuldbyrdes
- bestemme, at den betingede dom skal opretholdes, eventuelt med vilkår om forlængelse af længstetiden for samfundstjeneste og prøvetiden

Det fremgår af pkt. 5.1. i de almindelige bemærkninger til L 50 af 5. november 2014 om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Samfundstjeneste mv.), at det er en forudsætning, at den dømte i prøvetiden har overtrådt vilkåret om samfundstjeneste eller særvilkår, samt at anklagemyndighedens begæring om rettens afgørelse er indgivet til retten inden udløbet af prøvetiden. Det fremgår dog af Straffelovsrådets betænkning nr. 1545/2014 om samfundstjeneste mv., s. 48, at forudsætningen for anvendelse af de beskrevne reaktionsmuligheder ved manglende gennemførelse af samfundstjeneste er, at den dømte inden for længstetiden for arbejdspligten har overtrådt vilkåret om samfundstjeneste, samt

at anklagemyndighedens begæring om rettens afgørelse efter § 66 er indgivet til retten inden udløbet af længstetiden for arbejdspligten, jf. UfR 2001.1932 Ø.

Det er – på baggrund af betænkningen og retspraksis - Rigsadvokatens opfattelse, at anklagemyndigheden skal indbringe spørgsmålet om overtrædelse af vilkår om samfundstjeneste for retten inden udløbet af længstetiden.

Overtrædelse af andre særvilkår skal være indbragt for retten inden udløbet af prøvetiden.

Der skal ved fastsættelse af en ubetinget straf tages hensyn til omfanget af den samfundstjeneste, som den dømte har udført, jf. straffelovens § 66, stk. 3. Hvis den tidligere idømte betingede fængselsstraf er fastsat til mere end 3 måneder, modsvarer den idømte samfundstjeneste to tredjedele af den idømte betingede fængselsstraf, jf. straffelovens § 66, stk. 3, 2. pkt.

Der vil derfor efter udførelsen af hele samfundstjenesten fortsat være en reststraf på en tredjedel af fængselsstraffen, som vil kunne blive udløst, hvis domfældte overtræder vilkår i prøvetiden.

Dette gælder dog alene domme til samfundstjeneste, som er afsagt efter den 1. maj 2015. Efter de hidtidige regler er der for domme afsagt før den 1. maj 2015 ikke nogen reststraf, som kan udløses, når hele samfundstjenesten er udført.

Ved domme på 3 måneders fængsel eller derunder modsvarer udførelsen af samfundstjenesten hele den idømte fængselsstraf, og prøvetiden udløber samtidig med, at længstetiden for udførelsen af samfundstjenesten udløber, jf. straffelovens § 63, stk. 3, 2. pkt. Det anførte om prøvetidens udløb gælder dog alene domme til samfundstjeneste, som er afsagt efter den 1. maj 2015.

Der henvises i øvrigt til pkt. 6.5. om beregning af reststraffen.

6.5. Beregning af reststraf

Forarbejderne til lovændringen fra 2015 indeholder en formel til beregning af reststraf, hvis domfældte begår ny kriminalitet eller i øvrigt overtræder vilkår i prøvetiden efter at have udført en del af det idømte timeantal for samfundstjenesten:

$$\text{Reststraf (i dage)} = \text{Idømt betinget fængsel (i dage)} - (\text{Udført samfundstjeneste (i timer)} / \text{Idømt samfundstjeneste (i timer)}) \times \text{Idømt betinget fængsel (i dage)} \times \frac{2}{3} - \text{varetægtsfradrag (i dage)}.$$

Faktoren $\frac{2}{3}$ skal kun medtages, hvis den idømte betingede fængselsstraf er længere end 3 måneder, jf. pkt. 6.3. og pkt. 6.4.

Eksempel 1:

Idømt betinget fængsel: 60 dage

Idømt samfundstjeneste: 80 timer

Udført samfundstjeneste: 40 timer

Beregning af reststraf: $60 - (40/80 \times 60) = 60 - (0,50 \times 60) = 60 - 30 = 30$

Eksempel 2:

Idømt betinget fængsel: 180 dage (6 måneder)

Idømt samfundstjeneste: 120 timer

Udført samfundstjeneste: 60 timer

Varetægtsfradrag: 30 dage

Beregning af reststraf: $180 - (60/120 \times 180 \times 2/3) - 30 = 180 - (0,50 \times 120) - 30 = 180 - 60 - 30 = 90$ dage

Der henvises endvidere til de specielle bemærkninger til § 66, stk. 3, § 67, stk. 2, og § 86, stk. 3, i L 50 af 5. november 2014 om ændring af om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Samfundstjeneste mv.), der indeholder en række forskellige eksempler om beregning af reststraffen.

Rigsadvokaten har til brug for udregning af en reststraf udarbejdet et værktøj i et regneark, som kan anvendes i forbindelse med behandlingen af konkrete sager.

6.6. Domme til Vidensbasen

Det skal overvejes, om dommen er egnet til at indgå i anklagemyndighedens Vidensbase.

En dom kan være egnet til Vidensbasen, hvis den belyser straffniveauet inden for et sagsområde, eller hvis dommen belyser problemstillinger af generel/principiel betydning for retstilstanden. Samtidig kan en dom være egnet, hvis den vedrører et område, som ikke allerede er dækket på Vidensbasen.

Kun endelige domme må indsendes til Vidensbasen.

Skemaer til indsendelse af domme til Vidensbasen findes på Vidensbasen på AnklagerNet.

7. Love og forarbejder

Reglerne om samfundstjeneste blev indsat i straffeloven i 1992 ved lov nr. 6 af 3. januar 1992 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Samfundstjeneste mv.).

Reglerne er senere ændret ved:

- Lov nr. 274 af 17. april 1997 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforsorg m.v. (Samfundstjeneste og forstærket indsats mod seksualforbrydelser mv.)
- Lov nr. 230 af 4. april 2000 om ændring af straffeloven (Udvidet brug af samfundstjeneste og betingede domme med vilkår om alkoholistbehandling og spirituskørsel)
- Lov nr. 159 af 28. februar 2012 om ændring af straffeloven (Udvidet anvendelse af betingede domme med vilkår om samfundstjeneste mv.)
- Lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Samfundstjeneste mv.)

Rigsadvokaturen, den 1. maj 2018

RIGSADVOKATEN

/ Rigsadvokaten